

200703620/1.

Datum uitspraak: 29 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/49719 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om wijziging van de beperking van een hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en om verlenging van die vergunning afgewezen.

Bij besluit van 15 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 mei 2007, verzonden op 2 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

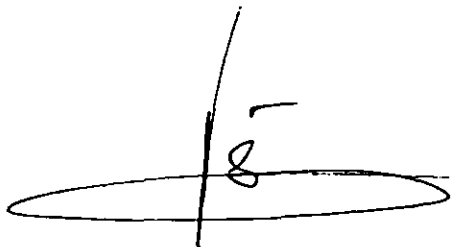
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2007

408

Verzonden: 29 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

Productie 2

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB06/49719

Datum uitspraak: 1 mei 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer:
van Angolese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. W.J.C. Robben,

tegen

de Staatsecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 11 februari 2004 heeft eiser een aanvraag tot wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf' ingediend. Bij besluit van 7 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Daartegen heeft eiser op 1 juli 2004 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 15 september 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 11 oktober 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 maart 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.E.J. Ten Berg.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Gebleken is dat voor eiser in zijn land van herkomst adequate opvang voorhanden is in het opvanghuis, zodat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlenging van de verblijfsvergunning. In het onderhavige geval is niet gebleken dat van eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden Nederland te verlaten, zodat verweerder geen aanleiding ziet eiser op grond van artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) in het bezit te stellen van de gevraagde vergunning. Evenmin is verweerder gebleken van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, welke tot afwijking van het beleid nopen. Ten aanzien van het beroep op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) heeft verweerder geoordeeld dat van een schending van dat artikel geen sprake is.
3. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte overwogen dat er voor eiser adequate opvang voorhanden is. Voorts stelt eiser dat sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000. In dit verband heeft eiser aangevoerd dat hij al lange tijd in Nederland is en dat die periode cruciaal voor zijn ontwikkeling is geweest. In Angola heeft eiser geen enkel vooruitzicht. Daarnaast heeft eiser een beroep gedaan op artikel 8 EVRM. Eiser heeft een bijzondere band met zijn zus, van wie hij — in meerdere opzichten — afhankelijk is.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. De rechtbank constateert allereerst dat eiser ter zitting heeft medegedeeld dat, gelet op de inmiddels gevormde jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, hij het standpunt dat geen sprake is van adequate opvang in het opvangcentrum niet langer handhaaft. Nu niet meer in geschil is dat eiser niet aan de vereisten van artikel 3.51 van het Vb 2000 voldoet, ziet de rechtbank zich gesteld voor de vraag of verweerder eisers aanvraag ten onrechte niet met toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 heeft ingewilligd.
6. Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met 'voortgezet verblijf' worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.
7. De rechtbank overweegt dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen aanleiding bestaat om eiser met toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf te verlenen. De door eiser aangevoerde omstandigheden, te weten het lange verblijf in

Nederland en zijn inburgering, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om te concluderen dat op grond daarvan niet van hem gevergd kan worden Nederland te verlaten. Eiser verschilt hierin niet van vele andere minderjarige vreemdelingen die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 3.51 van het Vb 2000.

8. Eiser heeft voorts een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM. Eiser stelt daartoe dat hij een bijzondere band heeft met zijn zus - met wie hij nu ook samenwoont - en dat het niet verlenen van een verblijfsvergunning een ongeoorloofde inbreuk is op hun recht op family-life. Dienaangaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder afdoende heeft gemotiveerd dat met de weigering eiser een vergunning voor voortgezet verblijf te verlenen artikel 8 van het EVRM niet wordt geschonden. Eiser heeft onvoldoende (concreet) onderbouwd dat de band tussen eiser en zijn zus zo bijzonder is, dat zou moeten worden aangenomen dat sprake is van een de normale emotionele banden overstijgende, bijzondere afhankelijkheid. De omstandigheden dat zij samen boodschappen doen, samen eten, en inmiddels ook samen wonen maken, nog niet dat sprake is van 'more than the normal emotional ties'.

9. De rechtbank is tenslotte van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde omstandigheden niet zodanig bijzonder zijn dat daarmee toepassing moet worden gegeven aan artikel 4:84 van de Awb.

10. Derhalve is het beroep ongegrond.
Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 1 mei 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VERZONDEN OP

- 2 MEI 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 6418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

mr. H.L. Boef
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mr. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mr. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mr. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat

mr. E.C. Sluiter
jurist

mr. mr. J. Nourhussen
advocaat

mr. mr. M. Stoetzer - van Esch
advocaat

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dertengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 96.29.93.328

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

3105

B 24 MEI 2007

ZAAKNR. 206703620

AAN: VI

BEHANDELD: DD:

PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

Aantal pagina's: 7

HOGER BEROEP

ARNHEM, 24 mei 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Angolese
IND-nummer : 0104.16.2032
Ons kenmerk : WR / WR / 0501361

Geachte heer, mevrouw,

1.0 Appellant is de heer , geboren op in Angola. Te dezer zake kiest appellant woonplaats te Arnhem, Eusebiusbuitensingel 5, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel. Appellant heeft mr W.J.C. Robben, met het recht van substitutie, bijzonder gemachtigd tot het indienen van het onderhavige hoger beroep. Een machtiging dienaangaande treft u bij deze aan (productie 1). De kosten voor het griffierecht dienen van de rekening courant van het kantoor van ondergetekende te worden afgeschreven.

2.0 Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem (verder: de uitspraak) (productie 2), uitgesproken op 1 mei 2007, AWB 06/49719, waarbij het beroep d.d.11 oktober 2006 ongegrond werd verklaard.

3.0 Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

3.1 In rov. 7 van de uitspraak staat:

"De rechtbank overweegt dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er geen aanleiding bestaat om eiser met toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf te verlenen. De door eiser aangevoerde omstandigheden, te weten het lange verblijf in Nederland en zijn inburgering, heeft verweerder onvoldoende kunnen achten om te concluderen dat op grond daarvan niet van hem gevergd kan worden Nederland te verlaten. Eiser verschilt hierin niet van vele andere minderjarige vreemdelingen die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 3.51 van het Vb 2000."

3.1.1 Appellant heeft de volgende bijzondere omstandigheden naar voren gebracht in het kader van artikel 3.52 Vb:

- lange verblijf in Nederland;
- lange verblijf in Nederland gedurende pubertijd;
- inburgering in Nederland;

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

- wederzijdse afhankelijkheid tussen appellant en zijn zus zoals die onder meer blijkt uit een brief van de zus die als productie 6 bij een aanvullend beroepschrift van 26 maart 2005 is gevoegd;
- feit dat appellant en zijn zus samenwonen en altijd de wens hebben gehad om samen te wonen;
- feit dat appellant geen andere familieleden heeft dan zijn zus.

3.1.2 Verweerder heeft uitsluitend de eerste twee punten gewogen in het kader van artikel 3:52 Vb. Zie eerste alinea op pagina 5 van de beschikking van 19 september 2006. In beroep heeft eiser er op gewezen dat sprake is van een motiveringsgebrek omdat een aantal belangrijke bijzondere omstandigheden niet door verweerder zijn mee gewogen. De rechtbank heeft dit niet getoetst. Appellant stelt zich op het standpunt dat de rechtbank weliswaar marginaal dient te toetsen, maar dat dit niet uitsluit dat de rechtbank tevens moet toetsen of het besluit voldoet aan de zorgvuldigheidsvereisten en het vereiste van een kenbare motivering. Nu de rechtbank het besluit niet heeft getoetst aan de zorgvuldigheidsvereisten en het vereiste van een kenbare motivering dient de uitspraak te worden vernietigd. Eiser wijst erop dat de plicht tot motivering van belang is in het kader van de algemene rechtsbescherming. Indien u accepteert dat verweerder willekeurig belangrijke punten in de belangenafweging mag weglaten en dat de rechtbank daar vervolgens aan voorbij mag gaan, dan schaaft en raakt dat de rechtsbescherming in het algemeen.

3.2 In rov. 8 van de uitspraak staat:

"Eiser heeft voorts een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM. Eiser stelt daartoe dat hij een bijzondere band heeft met zijn zus – met wie hij ook samenwoont – en dat het niet verlenen van een verblijfsvergunning een ongeoorloofde is op hun recht op family-life. Dienaangaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder afdoende heeft gemotiveerd dat met de weigering eiser een vergunning voor voortgezet verblijf te verlenen artikel 8 van het EVRM niet wordt geschonden. Eiser heeft onvoldoende (concreet) onderbouwd dat de band tussen eiser en zijn zus zo bijzonder is, dat zou moeten worden aangenomen dat sprake is van een de normale emotionele banden overstijgende, bijzondere afhankelijkheid. De omstandigheden dat zij samen boodschappen doen, samen eten, en inmiddels ook samen wonen maken, nog niet dat sprake is van 'more than the normal emotional ties'."

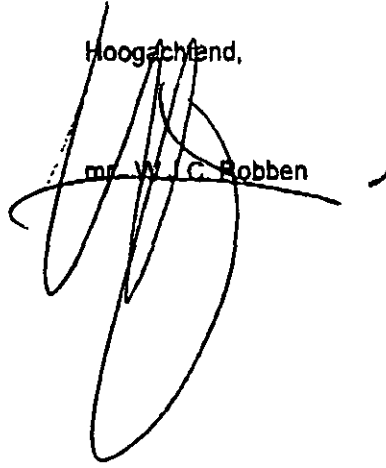
3.2.1 Appellant stelt dat de rechtbank er ten onrechte is voorbijgegaan aan de opgegeven redenen waarom appellant en zijn zus samenwonen. De reden is niet gelegen in praktische overwegingen, maar in een reeds jaren bestaande wens om samen te wonen, omdat appellant en zijn zus van elkaar houden, niet zonder elkaar kunnen en de overtuiging hebben dat ze het redden als ze samen zijn. Zie productie 6 bij een aanvullend beroepschrift van 26 maart 2005 is gevoegd. Voorts staat in deze brief dat het van levensbelang is dat appellant en zijn zus mogen samenwonen. Hierbij speelt een rol dat appellant geen andere familie heeft dan zijn zus. Verweerder en rechtbank hebben derhalve in strijd met artikel 8 EVRM miskent dat sprake is van "more than normal emotional ties". De rechtbank heeft een aantal feitelikheden genomen uit het samenleven van appellant en zijn zus, maar is volstrekt voorbij gegaan aan de betekenis van deze feitelikheden voor appellant en zijn zus, terwijl 'emotional ties' niet worden gekleurd door feitelikheden, maar door de betekenis die de betrokkenen daaraan geven. Hetgeen appellant en zijn zus naar voren hebben gebracht over hun relatie duidt op een innige band die wordt gekenmerkt door emotionele afhankelijkheid en diepe betrokkenheid bij en verwevenheid tussen elkaars leven.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

4.0 Om bovenstaande redenen verzoekt appellant u dit hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak te vernietigen, de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, althans zelf in de zaak te voorzien en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. W. J. C. Robben